

MUKUMŮ

LUCIE ŠAVLÍKOVÁ
PAVLA BAŠTANOVÁ

**Kniha vychází s finanční podporou
Ministerstva kultury České republiky.**

Czech edition © Argo, 2020

Text © Lucie Šavlíková, 2020

Theme & illustrations © Pavla Baštanová, 2020

ISBN 978-80-257-3282-3

MUKUMÚ

TEXT

LUCIE ŠAVLÍKOVÁ

NÁMĚT A ILUSTRACE

PAVLA BAŠTANOVÁ

MUKUMÚ

ARGO

Náš ostrov vypadá zdálky jako kus holé skály.
Stejně jako všechny ostrovy okolo.

Zblízka ale vůbec není holý. Je na něm tráva,
domy, lidi a zvířata.

Těch lidí není zrovna moc. Táta, máma a já.

Naši nejbližší sousedi bydlí na jiném ostrově.
Kdybych k nim chtěla na návštěvu, asi bych se
uveslovala. A taky bych nejspíš zmokla. Tady
hodně prší.

Takže nejvíc času trávíme doma.

Povím vám, co všechno se u nás dneska dělo.

Ráno táta zase skočil ze skály do moře. Sice moc nechápu, co ho k tomu vede, ale už jsem si zvykla.

Vždycky na něm poznám, když to chce udělat.

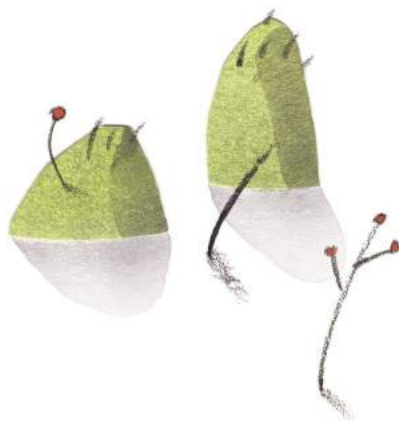
Svěsí ramena a jde ven bez čepice a bos. Takhle by na ryby rozhodně nešel.

Když jde skočit, tajně ho sleduju.

On sice dobře ví, jak vysoká je skála a jak hluboké moře, aby se mu nic nestalo.

Ale co kdyby.

Musím na něj dávat pozor.

Už dva dny tu kroužil velký černý pták.
Ještě nikdy jsem takového neviděla. Jeho křik se
rozléhal na sto honů a odrážel se od skal.

Zrovna když jsem číhala na tátu, sedl si ten
pták blízko mě.

Peří mu čechral vítr. Lesklo se a černá se občas
měnila v tmavomodrou a zelenou.

„Ahoj, ptáku! Jak se jmenuješ?“ řekla jsem
a vystoupila z úkrytu.

Ale sotva jsem k němu udělala krok, vznesl se
a zmizel z dohledu. Nezdvořák!

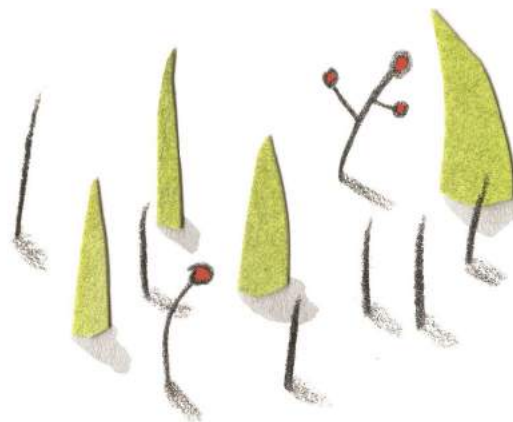
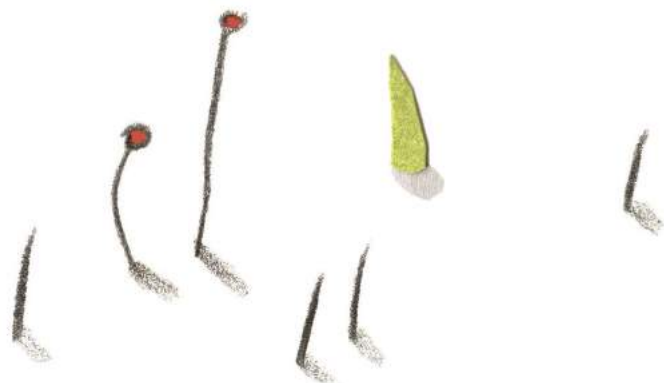

Máma šla jako obvykle ke kravám. Máme tři,
hnědou, šedou a strakatou.

Že neuhodnete, jak se jmenují? No jasně: Hnědka,
Šedka a Stračka!

Máma je nejdřív podojí a pak pustí na pastvu.

Jdou pomalu, ale jistě. Jako by přesně věděly,
kam mají namířeno a který trs trávy bude dneska
ten první.

S kbelíky plnými mlíka pak máma zamíří domů. Mléko se rozhoupe ze strany na stranu a občas vyšpláchne na zem. Na zelené trávě zůstává po mámě bílá cestička.

Naše kočka po ní vždycky vyrazí opačným směrem a každý
šplíchanec pečlivě slízne.

